

בש"פ 7811/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7811/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

כ"ט בחשוון התש"ף (27.11.2019)

בשם המבקשת:

עו"ד רחלי זוארץ-לוי

בשם המשיב:

עו"ד שמעון תורג'מן

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-90 ימים, החל מיום 1.12.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 523-03-19 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שורה ארוכה של עבירות אלימות כלפי קטינים, ובכלל זאת 2 עבירות של החזקת קטין בתנאי עבדות, לפי סעיף 375א(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); 2 עבירות של התעללות בקטין או בחסר ישע על ידי האחראי עליו, לפי סעיף 368ג סיפא לחוק העונשין; מספר עבירות

עמוד 1

של תקיפת קטין או חסר ישע, לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין; עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות לגבי מכוונות שבפיקוחו, לפי סעיף 338(4) לחוק העונשין; וכן עבירה של הדחה בחקירה, לפי סעיף 245 לחוק העונשין.

3. על פי המפורט בכתב האישום, המשיב ואחיו א' (להלן: א') ניהלו ביחד מאפייה משפחתית בה הועבדו חלק מאחייניהם הקטינים. בין היתר, שניים מאחייניהם הקטינים (להלן: ב' ו-מ') נאלצו לעבוד במאפייה במשך כשנה 7 ימים בשבוע, החל משעות הלילה ועד לצוהרי היום שלמחרת, תמורת שכר זעום אשר לא שולם באופן קבוע. כתוצאה מכך, נעדרו קטינים אלו מבית הספר ימים רבים.

במהלך התקופה בה ניהלו את המאפייה, המשיב וא' נהגו לתקוף את אחייניהם באופן תדיר עקב טעויות שביצעו בעבודתם ומשלל סיבות נוספות. תקיפות אלו כללו סטירות, אגרופים ובעיטות, ולעיתים הכה המשיב את אחייניו הקטינים במקל או בכבל.

בין היתר, תקף המשיב את אחייניו באירועים המתוארים להלן:

כשלושה חודשים עובר ליום 8.2.2019, תקף המשיב את אחד מאחייניו בעודו אוחז במברג ובסכין לאחר שטען כלפי הקטין כי הוא לא מבצע את מלאכתו כראוי. המשיב השכיב את הקטין על הרצפה, והיכה אותו בגבו עם הסכין. כתוצאה מכך, נגרם לקטין כאב ונותר לו סימן אדום.

כחודשיים לאחר מכן, המשיב הבחין בשניים מאחייניו יושבים על רצפת המאפייה וצוחקים. בתגובה, המשיב הרים את השניים והטיח אותם ברצפה, בעט בהם והיכה אותם באגרופים ובעיטות והחזירם לעבודתם. כתוצאה מהתקיפה, התנפח ראשו של אחד הקטינים ונגרמו לו כאבים.

בחלוף כשלושה שבועות, שיחקו ב' ומ' מחוץ למאפייה וננעלו בטעות בתוך רכב שעמד בסמוך. המשיב, בתגובה, תקף את השניים, סטר על פניהם והכה אותם בין היתר באמצעות מקל והכניסם למאפייה. בשלב זה רבו ב' ומ' בינם לבין עצמם, דבר אשר הביא את המשיב לתקוף אותם בגבם וברגליהם עם "כבל ירוק ובגומי שחור". בעקבות זאת, נגרמו לשניים חבלות של ממש בגבם.

בהמשך אותו יום, כאשר הפעיל מ' את מהמכונות שבמאפייה - אשר פעלה בלי אמצעי הבטיחות הנדרשים - נתפסו אצבעותיו בתוכה, ושלוש מאצבעותיו נגדעו חלקית.

בזמן שמ' שהה בבית החולים עקב פציעתו, הורה המשיב לב' לספר למשטרה כי אינו יודע מה קרה לאחיו מ', וכי אם "לוחצים עליו" עליו לספר כי מ' נפצע כתוצאה מנפילת דלת על אצבעותיו.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המשיב, הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחס למשיב, וכי מאחר שהעבירות המיוחסות למשיב כוללות עבירות אלימות חמורות כלפי בני משפחה, תוך שימוש בנשק קר, קמה בנסיבות העניין עילת מעצר מכוח חזקות המסוכנות הסטטוטוריות הקבועות בסעיפים 21(א)(1)(ג)(4) ו-21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים.

עוד טענה המבקשת כי מתקיימת בנסיבות העניין עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, וזאת לנוכח החשש משיבוש מהליכי משפט. חשש זה נובע, לשיטת המבקשת, מכך שהמשיב הוא קרוב משפחתם של הקטינים שבהם פגע, ומאחר שקיימות ראיות לכאורה כי המשיב ניסה להדיח את אחד מאחייניו למסור הודעה שקרית במשטרה.

5. ביום 19.3.2019 נעתר בית המשפט המחוזי בבאר שבע לבקשת בא-כוח המשיב להפנות את המשיב לקבלת תסקיר מעצר אשר יבחן חלופת מעצר בעניינו, תוך שצוין כי המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו, ולקיומה של עילת מעצר במקרה דנן.

6. עיון בתסקיר המעצר אשר הוגש לבית המשפט ביום 8.4.2019 מעלה כי שירות המבחן התרשם כי המשיב בעל יכולות תפקודיות תקינות בדרך כלל, ובעל שאיפות נורמטיביות להתקדם בחייו.

יחד עם זאת, צוין כי המשיב מחזיק ב-"עמדה קורבנית" ומשליך את האחריות על מעשיו על גורמים חיצוניים; כי הוא עלול בעת מצבי כעס לפעול בצורה אימפולסיבית; וכי קיימת רמת סיכון להישנות עבירות אלימות מצדו בעתיד.

לנוכח זאת, ואף שהתרשם כי המפקחים אשר הוצעו יוכלו לבצע את מלאכתם נאמנה, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרור המשיב ממעצר.

7. ביום 18.4.2019 הורה בית המשפט המחוזי בבאר שבע על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

במסגרת ההחלטה, עמד בית המשפט על המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב לנוכח מעשי האלימות הקשים שביצע לכאורה בבני משפחתו הקטינים, והדגיש כי לא הוצגו בפניו טעמים כבדי משקל לסטייה מהמלצתו של שירות המבחן שלא לשחרר את המשיב ממעצר.

8. שתי בקשות נוספות שהגיש המשיב לעיון חוזר בהחלטה זו נדחו בהחלטות בית המשפט המחוזי מיום 23.7.2019 ומיום 13.8.2019.

9. בבקשה שלפניי טוענת המבקשת כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא רבה. לשיטתה, מסוכנות זו נלמדת מהעבירות החמורות המיוחסות לו, וכן מהמלצתו של שירות המבחן שלא להמליץ על שחרורו.

בדיון שנערך לפניי הדגישה באת-כוח המבקשת כי פרשת התביעה בתיק העיקרי הסתיימה, וכי התמשכות

ההליכים בעניינו של המשיב נבעה, במידה רבה, מכך שאמם של חלק מהקטינים לא התייצבה לדיונים שבהם היא נדרשה להעיד, ומבקשתו של המשיב כי יוחלף ייצוגו.

עוד טענה המבקשת כי קיים חשש מסוים ולפיו שחרור המשיב ממעצר עלול לגרום לשיבוש הליכי משפט, מאחר שהעבירות המיוחסות לו בוצעו כלפי בני משפחתו.

10. מנגד, בא-כוחו של המשיב מתנגד לבקשה, וטוען כי המסוכנות הנשקפת ממנו אינה מצדיקה את המשך מעצרו מאחורי סורג וברח.

תימוכין למסקנה זו מוצא בא-כוח המשיב בקביעות המופיעות בתסקיר שירות המבחן, במסגרתם תואר המשיב כאדם נורמטיבי ללא עבר פלילי, ובכך שאחיו א' - לו מיוחסות עבירות דומות - שוחרר למעצר בית בתנאים מגבילים לפני כחודש (מ"ת 31878-07-19)

עוד טוען בא-כוח המשיב כי בנסיבות העניין לא מתקיים חשש לשיבוש הליכי משפט, שכן פרשת התביעה בתיק העיקרי הסתיימה. לשיטת המשיב, העובדה כי אחיו משוחרר מזה כחודש, ומשפטו מתנהל כסדרו, מחלישה אף היא את החשש כי ינסה לשבש את הליכי המשפט.

דיון והכרעה

11. נקודת המוצא במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים היא כי על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, בטרם הורשע ונגזר דינו, לאינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור וביטחון והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי. במסגרת זו נשקלים בין היתר קצב התקדמות התיק העיקרי, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו (בש"פ 7800/19 מדינת ישראל נ' אלקיעאן (26.11.2019)).

בין השיקולים השונים מתקיימת מעין "מקבילית כוחות" ולפיה ככל שקצב התנהלות ההליך העיקר מתארך - כך תגבר הנטייה לשחרור הנאשם לחלופת מעצר. יחד עם זאת, לא פעם חומרת העבירות המיוחסות לנאשם ונסיבות ביצוען יהיו בעוצמה כזו שאינה מאפשרת, על אף חלוף הזמן, להביא לשחרורו של הנאשם (בש"פ 1957/19 מדינת ישראל נ' עודה (17.4.2019)).

12. במקרה דנן, אני סבור כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא רבה.

כפי פורט לעיל, המעשים המיוחסים למשיב במסגרת כתב האישום חמורים ומזעזעים. המשיב תקף פעמים רבות את בני משפחתו הקטינים במספר הזדמנויות שונות, ובכלל זאת סטר להם, הכה אותם באגרופים, ובעט בהם.

המשיב לא בחל מלהפליא את מכותיו בקטינים אף באמצעות שימוש בסכין, מקל ואף באמצעות כבל, וכתוצאה

מכך גרם להם לפציעות ולחבלות. אם לא די בכך, המשיב ניסה להדיח את אחד מאחייניו למסור הודעת שקר במשטרה.

זאת ועוד, בגין ביצוע מעשים אלו יוחסו למשיב עבירות אלימות נגד בני משפחתו - עבירות אשר מקימות
בנסיבות העניין חזקות מסוכנות סטטוטוריות לפי סעיפים 21(א)(1)(ג)(4) ו-21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים.

על המסוכנות הנשקפת מהמשיב ניתן אף ללמוד אף מהאמור בתסקיר המעצר שנערך בעניינו.

כזכור, שירות המבחן אמנם ציין כי המשיב אמנם בעל תפקוד תקין ושאיופות נורמטיביות להתקדם בחייו, אולם
לא המליץ בסופו של יום על שחרורו ממעצר. זאת, בין היתר לנוכח הערכתו לפיה קיימת רמת סיכון כי המשיב יבצע
עבירות אלימות אף בעתיד, ולאור התרשמותו כי הוא אינו נוטל אחריות על ביצוע מעשיו, ואף עלול בעת מצבי כעס
לפעול בצורה אימפולסיבית.

13. לא למותר לציין בהקשר זה כי אחיו של המשיב, א', שוחרר לחלופת מעצר בתנאים מגבילים, בין היתר על
רקע תסקיר המבחן החיובי שהוגש בעניינו, והמלצת שירות המבחן לשחררו ממעצר.

14. לבסוף, קצב ההתקדמות ההליכים בתיק העיקרי אמנם אינו משביע רצון, אולם נראה כי התמשכות ההליך
נובעת במידה רבה מאי התייצבותה של אחת מעדות התביעה בפרשה, אמו של אחד הקטינים, אשר חרף הוצאת צווי
הבאה בעניינה לא התייצבה בדיוני ההוכחות.

משכך, בנסיבות העניין כאשר פרשת ראיות התביעה הסתיימה, אני סבור כי קצב התקדמות ההליכים לעת
הנוכחית אינו מטה את הכף לעבר שחרורו של המשיב ממעצר.

15. לנוכח כל האמור, אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, החל מיום 1.12.2019 או עד
למתן פסק דין בתפ"ח 523-03-19 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט בחשוון התש"ף (27.11.2019).

ש ו פ ט